אמר ליה לא. מאי לוקה עליו דקאמר כגון לתיש כזית בכדי אכילת פרס ומשום לתכילה[1] מן המיסור בעלמא[2] לוקה ומ"מ הא ניחא לגירסת רמ"י דגרס וליבטיל להסתא מאי כיון דחזינא ללוקה על המיסור חלמא לא בטיל לענין מיסורא והיינו גבי טומאה אבל גבי ר"ת דפריך והא לא הויא בכילה מן התרומה ואיך יפסלנה מאי משום דאתא טיהול וחד לוקה על המיסור לחודיה בכדי אכילת פרס מ"מ היכי פוסל לתרומה והיתיר [היתר] מצטרף לאיסור לענין מגע והא לענין מלקות אין היתר מצטרף לאיסור ויל"ל דלפר"מ ניחא[3] דה"ק כיון לענין מלקות מהני היתר מצטרף[4] לאיסור ללקות עליו שהרי אם היה מלקנו (עליו) האיסור מתוך המקפה ותוכלו לא היה לוקה עליו שאין דרך אכילה בכך כדפירשנו חלמא מהני ההיתר שתוכלו עם המקפה לגרפו לאיסור מלקות ר"ע יועיל ההיתר להצטרף לאיסור לחפסולי לע"פ שאין במקום מגעו בכילה גמגום: לא לתיכת כזית בכדי אכילת פרס. אפס תוכל ממנו שיעור פרס שהן מרגע ביצים יש לו כזית תרומה ולהכי מייב ולא בטיל: **ובזית בכדי אכילת פרס דאורייתא היא.** אמר הר"ם לתע"ג דמתניתין היא בכריתות (דף יב:) כל תוכלים מצטרפים בכדי אכילת פרס הני מילי [ב] לפסול תלג שהוא בעיניה אבל שבתערובות הוחיל ואין היתר מצטרף לאיסור יתבטל דגם אם היה מלקנו האיסור מתוך ההיתר ותוכלו בעיניה בכדי אכילת פרס [ג]מייתיב על האיסור לחודיה ולע"פ שאין ההיתר מצטרף עמו וע"כ מתמה וכי כזית בכדי אכילת פרס לחוריית לפי' בכ"ג ומ"מ קשה לרשב"ם מאי פריך לפילו לא היה כזית בכדי אכילת פרס תיפוק ליה משום טעם כעיקר דהא חיטו מייתי בסמוך משרת ליתן טעם כעיקר אבל אוסר[5] בטומת טעם ואינו מתבטל וכ"ש הכא שהעיקר עצמו לא מתבטל ותירץ דהשתא ס"ל לתני טעם כעיקר אינו חייב אלא ל' כ"ש תוכל כזית מן הטעם בכא [כגון] שהבלוע כזית יין בכזי זיתים פת ותוכלו בכא אחת וקברא הוא אלא יהיה טעם חמור מן העיקר והעיקר עצמו ס"ל השתא אפילו חייב אלא אם תוכלו בכא אחת: **אי הכי אמאי פליגי רבנן עליה דרבי אלעזר בבותה הבבלי.** לס"ל למיתא דים בו כזית בכדי אכילת פרס בכותה הבבלי ולדידיה ולפי ניחא דהיתיר מקפה מעמא ליה מעטא דהיתר מצטרף לאיסור והיינו לר"ת דדרים בו אבל רבנן אלא לפרשה ליה [ד] (אלא) פליגי עליה אבל אמר תוכלו דקאמר לר' יוחנן משום סברא ונהא לא אסכחן דפליגי תנאי ות"ת ולימא דכי פליגי רבנן עליה דרבי אלעזר בבותה הבבלי היינו בשאינו תוכל מן הבותה רק כזית מצומצם אלא אבל כזית מן המיסור ור' אלעזר מחייב דדרים בו היתר מצטרף לאיסור אבל אם אכל כל כך שהיה אם כזית בכדי אכילת פרס מודו רבנן שפיר למיחייב ויל"ל דמקדמאל הסם בפ' אלו עוברין (פסחים מג.). על תמך דגן גמור עונש כרת על עירובו בולא כלום משמע אפי' אכל מן הבותה הרבה אמרינן אלא **הנח לבותה הבבלי דליכא כזית בכדי אכילת פרס דאי מישרף שריף ליה.** לשון גימוע כמו שורפה היא (ע"ז דף נט:): בטלה דעתו אצל כל אדם. בפסחים (דף מד.) פרש"י[ג] ואי מתרמי לכי מפטר שתין זה דרך אכילה [וגרסה] מ"מ דאי מתרמי לכי למודו לחייב ובכהי לא מייתי: **ואי מישטר שטר ליה.** מטבל זו [כדרכו]: ליכא כזית בכדי אכילת פרס בכה"ג גמי גבי שכר הכי דמפליג[6] גמי הסם תע"ג דרך לשתותו בימד[7] אין דרך לשתות בימה כזית כל כך כוסות לקופין כדי אכילת פרס דאי שתי לה לקופין בטלה דעתו אצל כל אדם: **שתי מדוכות.** ויש בהן תבלין [ה]: ואי ס"ל כזית בכדי אכילת פרס דאורייתא אמאי אמר שתי מדוכות. כיון דאי תרומה נפלה לתוך של חולין מיחייב מיתה זה החולכה לא היה לנו לתלות להקל שאין קברה להסס"ם לומר שאין בו כזית בכדי אכילת פרס: **אית ספרים דגרסי אלא מאי היתר מצטרף לאיסור אמאי אמר שאני אומר.** [וע"ת] ליעבי אלף כי אמר בהסיא דמקפה היתר מצטרף לאיסור היינו כר' אלעזר דדרים בו [ו] בהלי הללי דלי הך כר' אלעזר הך נמי [ו] כולה ובפרק הלו עוברין ליתן בספרים [ה]: אלא הנח הסם לתרומה דרבנן. דדגן תירוש ויצהר וכהני תלין בקולקמוס: **שתי** קופות. ובהן תבואה: ומי ס"ד כו'. ה"ג בשלמא לדידי דאמינא תבלין דרבנן [לא אמרינן] אלא לתרומה אמאי אמר שאני אומר כיון דאי תרומה נפלה לתוך של חולין מיחייב מיתה זה החולכה לא היה לנו לתלות להקל שאין קברה להסס"ם לומר שאין בו כזית בכדי אכילת פרס: **אלא הנח לבותה הבבלי דליכא כזית בכדי אכילת פרס דאי מישרף שריף ליה.** בטלה דעתו. ולאו אכילה היא למיזבי עלה. ואי משטר קא שטר. מטבל בתוכו מדכהו, ליכא כזית מן הסמך בכדי שהיית אכילת פרס, שבשלמא כדי אכילת פרס אמרינן שכבר נתוכו לא פרס ממה שניטל בתוכו לא אמרינן אלא מן הסוחא אלא מעט, אי אמרינן שיעור זה מרכבה, ובכהאי לא אמרינן אלא מן הסמך כזית (שם). **שתי מדוכות.** שהתבלין נתוכן

לאו משום דהיתר מצטרף לאיסור אמר ליה לא מאי כזית דאיכא כזית בכדי אכילת פרס ואכילת פרס דאורייתא היא א"ל [א]אין אי הכי אמאי פליגי רבנן עליה דרבי אלעזר בבותה הבבלי דליכא כזית בכדי אכילת פרס אי דקא שריף ליה מישרף בטלה דעתו אצל כל אדם אי מישטר קא שטר לא משכחת כזית בכדי אכילת פרס איתיביה שתי מדוכות אחת של תרומה ואחת של חולין ולפנינו שתי קדירות אחת של תרומה ואחת של חולין ונפלו אלו לתוך אלו שתיהן מותרות שאני אומר חולין לתוך חולין נפלו ותרומה לתוך תרומה נפלה ואי סלקא דעתך כזית בכדי אכילת פרס דאורייתא אמאי אמרינן שאני אומר אלא מאי היתר מצטרף לאיסור אמאי אמרי' שאני אומר [ב]אלא הנח לתרומת תבלין דרבנן היא איתיביה [ג]שתי קופות אחת של תרומה ואחת של חולין ולפניהן שתי סאין אחת של חולין ואחת של תרומה ונפלו אלו לתוך אלו שניהן מותרין שאני אומר חולין לתוך חולין נפלו תרומה לתוך תרומה נפלה ואי ס"ד כזית בכדי אכילת פרס [ד] אסור אמאי אמרינן שאני בשלמא

מגעו: כזית בכדי אכילת פרס מי הוי לה [ג]**דתורייתא.** למיקדייב עלה מלקות: **ת"ל אין לי הכי אמאי פליגי רבנן עליה דר' אלעזר בבותה הבבלי.** לתיש היכ קומניתא דהסמ"ק בפרק ואלו עוברין (פסחים דף מג.) דקתמר ועל עירובו בולא כלום הא לא אפשר ללא הוי בכדי אכילת פרס שיעור כזית: **ת"ל הנח לבותה הבבלי דליכ היכ כזית בכדי אכילת פרס אי הכי דקא שריף מישרף.** שגומע ומוכל עד שגומע ממנו בכדי אכילת פרס: **בטלה דעתו אצל כל אדם.** אפילו כך אין תוכל ממנו כזית תריף רגיל לתוכלו בעיניה לפי שהוא תריף ביותר ולא תייבתו תורה אלא דרך אכילה: **ואי משטר קא שטר.** שמוכל הא פיתו לפס לפתן ותוכל. אבל בשום ושמן של תרומה להכי לוקה [ג] בכזית בכדי אכילת פרס לתורייתא: **מדוכות.** שנילוכין לתוכן תבלין: **ואי ס"ד כזית בכדי אכילת פרס הוי תזיב מדאורייתא.** למאי מקילין בהו כולי האי לתמרת שאני אומר תרומה לתוך תרומה נפלה ולא לתוך חולין והאיכא לתרומת לתוכת פרס בתרומה, וקי"ל דכל שיעורי אכילת לתוכת בין כזית של אלא ודס וכין כותבת דיוסיכ, מלטרפין לאכילת השיעור בכדי אכילת זו, אפס אבל כתכיל אלא ומזה ואבל כתכיל עד שהשלים לכזית, אפ אין מתחילת אכילה ועד סופה יותר מסשהיית כדי אכילת פרס שאם אכל כזית בכדי אכילת פרס בפחות מכאן ואילך אינו מצטרף לכזית שבתחילה ביצים יש בו כזית לתכילת פרס. שאם אכל פרס ממנה שיעור אחרכעה ביצים ורע"ל דכל שיעורי אכילת לתוכת בין כזית של אלא ודס וכין כותבת דיוסיכ, מלטרפין לאכילת השיעור בכדי אכילת זו, אפס אבל כתכיל אלא ומזה ואבל כתכיל עד שהשלים לכזית, אפ אין מתחילת אכילה ועד סופה יותר מסשהיית כדי אכילת פרס שאם אכל פרס ממנה שיעור אחרכעה ביצים יש בו כזית תכילת פרס, מי הוי מדאורייתא הלכה למשה מסיני דאפילו תכילת פרס בכותבת הבבלי. דלמ אמרי לתכילת פרס, דהא כותבת אינה עשוי לאכול אלא לטבל ואי בתיבי ואכיל ליה ממש דהשתא איכא כזית בכדי א"פ בטלה דעתו ולאו אכילה היא לאיחויבי עלה כך פרש"י בפסחים. וי"מ דאי מתרמי דאכיל ליה ה"ג דחייב אבל לא איירי בהכי. אי משטר קא שטר מטבל בו כדרכו ליכא כזית בכדי א"פ: **אלא מאי היתר מצטרף לאיסור אמאי אמרינן שאני אומר**

א א מיי' פי"ד מהל' מאכלות אסורות הלכה ח:

יב ב מיי' פ"ג מהל' תרומות הלכה ו:

יג ג מיי' שם (פ"י הלכה יד) ופי"ג הלכה יד:

נוסחת הריב"ן

ג] ולאו דוקא אלא דוקא דלא לתיכת מן התרומה כזית בכדי אכילת פרס אבל אכילת פרס תשיב לה כלאולו כולה הוא תרומה וכיון: ד] מלשוניית: ג] לתיכת בכדי: ד] כזית התם תרומה כזית כר': ה] דמלתורייתא לא מתייב בתרומה אלא דגן מירוש ויצהר ותבלין לא לייקניק כר':

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה ת"ל כו' תשיב לה כלאולו כולה וכו' כ"ל: **ב**] תוד"ה וכזית וכו' ה"מ לפסול, תיבת לפסול נמחק וכ"ב לתכול: **ג**] אב"ד בעיניה בכדי לתכילת פרס מתייב על האיסור לחודיה מן מתייב על לחודיה נמחק וכ"ב האיסור לחודיה לא מתייב כ"ל ת"מ: **ד**] ד"ה אי הכי וכו' אבל נרבנן וכו' פשיטא ליה לפריני עליה אבל אמה לוקה כו' כ"ל: ה] ד"ה שתי וכו' ויש נהן מבלין כתן סס"ד ותמ"ב מס"ד ומי פ"ד: ו] ד"ה אית ספרים וכו' וי"ל דלא וכו' תני נתני תינא נתני נמחק. וכ"ב בגיעת ת"מ: **ז**] בא"ד הך נמי כולה. תיבת כולה נמחק וכ"ב כותיב. ת"מ: ח] בא"ד ובפרק הלו עוברין ליתן בספרים. כ"ב כתן סס"ד ותמ"ב מס"ד אלא בגרסת מבלין: **ט**] ד"ה שתי וכו' משל"ב הכא בב' קופות ממקדמיי מבלין כתן אחד ומי אין היתר מצטרף לאיסור דכיון דכ"ל ת"מ: י] ד"ה אלא הנח וכו' תימה נמחל מאי לוקה דקאמר לפרש. נמחק תיבת לפרש וכ"ב נעיל כ"ל והוא בדבור הקודם וכפי הנהגתו שם ת"מ:

הגהות התוספות

1. ל"ל לתכל. 2. ל"ל בשלמא כזית. 3. ל"ל ניחא. 4. ל"ל לתצטרף. 5. ל"ל תיסור לתוכה. 6. ל"ל דפליגי. 7. תיבת בימד נמחק וכ"ל בעיניים מיהו. 8. ל"ל אמתני. 9. בס"ל נמחי לפוקמא לבפ"ג. והוא הנהון במוגה בדפוסים שבתנו לנדפי תהום בדבור שלפנ"ז בשם ר"י.

פי' הרא"ש

ומשני האי **לוקה בכזית דקאמר** (לאו) [בגון] **האכל כזית איסור בכדי אכילת פרס** שאם אכל פרס מן המקפה דהיינו ד' ביצים אכיל בגויה כזית וקי"ל דכל שיעור אכילת איסור כגון חלב ודם וכיוצא בזה שיעור שהיה זו שאם אכל כחרדל חלב וחזר ואכל עד שהשלים לכזית אם אין מתחלת אכילה עד סופה יותר משהיית כדי אכילת פרס בפחות בינוני מצטרף והוי כאילו אכל בבת אחת וחייב. **וכזית בכדי אכילת פרס** מי הוי **דאורייתא.** בתמיהה. הא דאמור רבנן דכזית מצטרף בשיעור שהיית אכילת פרס מי הוי דאורייתא הלכה למשה מסיני דקאמר לוקה **אי הכי אמאי פליגי רבנן עליה דר"א** בבותה. נהי נמי דלא דרשי כל לרבות עירובו. הא אכיל כזית בכדי אכילת פרס. **א"ל הנח לבותה הבבלי דלא אכיל כזית** כדי שיעור שהיית **פרס** דהא כותח אינו עשוי לאכול אלא לטבל **ואי בתיבי ואכיל** ליה ממש דהשתא איכא כזית בכדי א"פ בטלה דעתו ולאו אכילה היא לאיחויבי עלה כך פרש"י בפסחים. וי"מ דאי מתרמי דאכיל ליה ה"ג דחייב אבל לא איירי בהכי. אי משטר קא שטר מטבל בו כדרכו ליכא כזית בכדי א"פ: **אלא מאי היתר מצטרף לאיסור אמאי אמרינן שאני אומר**

ז) ל"ל ומ"מ לתיבו אינו מייב רק כמות לתוך.

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

מוסף רש"י

מאי בזית. מאי לוקה כזמת דקתמר, דאיכא כזית בבדי אכילת פרס. שאם אכל פרס ממנה שיעור אחרכעה ביצים יש בו כזית מתומה, וקי"ל דכל שיעורי אכילת לתוכת בין כזית של אלא ודס וכין כותבת דיוסיכ, מלטרפין לאכילת השיעור בכדי אכילת זו, אפס אבל כתכיל אלא ומזה ואבל כתכיל עד שהשלים לכזית, אפ אין מתחילת אכילה ועד סופה יותר מסשהיית כדי אכילת פרס מסשהיית כדי אכילת פרס בפחות כזית ביצים, מצטרף אחרכעה ביצים, ואפילו אכל פרס ממנה שיעור אחרכעה ביצים ואפילו אכל פרס ממנה שיעור אחרכעה ביצים ואפילו אכל פרס ממנה שיעור אחרכעה ביצים

א) והיה קשה לר"י: נמי דהיתר מצטרף לאיסור כשמינו[2] מינו שים להן לחכמים להחמיר[3] ואומר הרמ"ך דלא דמי למיוב כזית בכלי שיעלה פרס שייך קלח גם מן במינו כיון שהוא אוכל קלח מן האיסור לחם היה ניכר היה חייב עליו מן התורה כיון דכזית בכלי שיעלה פרס לתורייהת לאכל היתר מצטרף לאיסור לג שייך לעולם בנפשי חולין שאפילו אם היה ניכר לג היה חייב מן התורה: ב) **אלא** הנח לתרומה בזמן הזה דרבנן. ג) [גליון] ממאי דהאי מצרף להיתר מצטרף לאיסור דילמא לאו מצרף כעיקר [אבל הס"ם הפסיק להקשות[4]: ולאבי מעיקרא קשה ליה האי דרב דימי ואומיב ליה כל הך תיובתא. כלומר לאפילו בשאר איסורי בעינן למימר דהיתר מצטרף לאיסור: [והלכך] אמר ליה ליתן טעם כעיקר. כלומר ועתה ר"ל דבשום מקום לא נאמר דהיתר מצטרף לאיסור ומאי דאמר דשני ליה ב[ומייתי] ליה לב דימי לאיומי[5] [אז] הוה לו ומקשה ל[מגן] ליה[6] ממין לרב דימי לשום תנא דאמי מצרף להיתר מצטרף לאיסור דילמא לא[7] [ומייתי] ליה לב דימי לאיומי[8] [אז] הוה לו ומקשה ל[מגן] ליה[9] ממין לרב דימי לשום תנא דאמי מצרף להיתר מצטרף לאיסור דילמא לא[10] [ומייתי] ליה לב דימי לאיומי[11] [אז] הוה לו ומקשה ל[מגן] ליה[12] ממין לרב דימי לשום תנא דאמי מצרף להיתר מצטרף לאיסור דילמא לא[13] [ומייתי] ליה לב דימי

מגיעולי עובדי כוכבים. וכפסקיס (דף מד: ושם) יליף מנסר בחלב וכהאי מקלר לומר מגיעולי עובדי כוכבים והקשה ס"ר יוסי לים ירושלם מה לגיעולי עובדי כוכבים שכן חין היתר [1](מנזרף לחיסור) ותירן דבכולהו כלי מדין הלרין הכתוב הגעלה חף לחותן שנבלעין מיין דנאסרו נזירי ישרחל להשתמש בהן דקלת כבולהו כלים כתיב וחותן כלים שהמדיגים בהן יין הוי חוסרי לנזירי ישרחל דחכולם חמר רחמנח תעשינו בחם[ח]:

נותן טעם לפגם מותר. כדחמרינן בפ' נתנת לע"ז (דף סז:) נגילה שחינה רחויה לגר חינה קרויה נגילה והכל הכתוב מוסר:

דלאו נותן טעם לפגם הוא ולרבנן דאמרי חידוש הוא אי אפשר דלא פגמה [פורתא]. והוה ליה למימר כי היכי דפגמו מרובה שרי רחמנח חפי' [1]פגם מועט נמי שרי:

לר"ע נמי דמוקי להאי משרת להיתר מצטרף לאיסור לימא מכאן אתה דן לכל [ובו']. ותמתי קחמר לעיל חוץ מן מיסורי נזיר:

שאם פסולה היא תפסל. פירוש שלמים שנגעו בחטאת מס חטאת פסולה בפיגול בנותר[2] גם השלמים נפסלו: **תאכל.** וחת נגעלה[3] כחומר שנה לסיינו לזכרי כהונה ולפנים מן הקלעים וליום ולילה כדין חטאת ולספרים דגרסי כחומר שנהן משמע דים חומרה בשלמים שחינה בחטאת ותמתה כגון שנאחזו השלמים מחמוד זמן שלמים עד [הלילה] ולח יותר וחטאת שנאחזה היום ומנה כל הלילה ועתה תאכל החטאת כחומר השלמים הרי גלי רחמנח בחטאת דהיתר מצטרף לאיסור לחי לח חיכא למימר דנגעלה חלי זית שומן בתוך חלי זית דשלמים שהרי להכי חיקטיר לטעם כעיקר הוא כגר ילפי' מגיעולי עובדי כוכבים בכל איסורים: ב] ס"ג ורבנן מלך לריכי כו': חלח הא לחיגך מכל חשר יעשה מגפן היין. ועל"ג דדרשינן ליה לעיל (דף לד:) בכלל דדרשינן ליה נמי מדכתיב מכל פרי[4] למעוטי חלח דרים כל מכל דרים [גי נמי] חף ס"ע דרים [מכלן]:

היתר לאיסור. חלי זית חלי מרלן וחלי זית חפח ניחל דוקח: חפילו[5] כזה חחד זה. ונגלד שיהח בחוך כדי לחכילה פרס:

יליף מגיעולי עובדי כוכבים דאמר רחמנא [1]כל דבר אשר יבא באש למימרא דאסירי גיעולי עובדי כוכבים לאו טעמא בעלמא הוא [א]ואסור הכא נמי לא שנא ולרבנן נמי תיפוק להו מגיעולי עובדי כוכבים אמר ליה התם [ב] חידוש הוא דהא בכל התורה כולה [2]נותן טעם לפגם מותר וגבי גיעולי עובדי כוכבים אסור ולר"ע נמי הא חידוש הוא [ג]אמר רב הונא בר חייא [2]לא אסרה תורה אלא לקדירה בת יומא דלאו נותן טעם לפגם הוא ורבנן קדירה בת יומא נמי אי אפשר דלא פגמה פורתא אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי מדרבנן נשמע לרבי עקיבא לאו אמרי רבנן האי משרת ליתן טעם בעיקר ומכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה לרבי עקיבא נמי דקא מוקים ליה להאי משרת להיתר מצטרף לאיסור לימא מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה א"ל משום דהוי נזיר וחטאת ב' כתובין הבאין כאחד [3]וכל ב' כתובין הבאין כאחד אין מלמדין נזיר הא דאמרן חטאת מאי היא [3]דתניא [2]כל אשר יגע בבשרה יקדש יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה [4]עד שיבלע בבשרה יקדש [5]להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל ואם כשרה תאכל כחמור שבה ורבנן [7]צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א נזיר לא אתי מינה משום דנזיר מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא גבי נזיר הוה אמינא מנזיר לא ילפינן משום דחמיר איסוריה דאפי' חרצן אסיר ליה הלכך לא אתיא מיניה ור"ע אמר לך למאי צריכי בשלמא אי כתב רחמנא חטאת לא גמר נזיר מינה [6]דחולין מקדשים לא גמרינן אלא לכתוב רחמנא בנזיר ותיתי חטאת מינה דהא כל איסורין שבתורה קא גמרי מנזיר ורבנן אמרי לך חטאת להיתר מצטרף לאיסור וחולין מקדשים לא גמרינן ומשרת ליתן טעם בעיקר מבאן אתה דן לכל איסורין שבתורה ור' עקיבא תרוייהו להיתר מצטרף לאיסור והוו להו שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין א"ל רב אשי לרב כהנא אלא הא דתניא [3]מכל אשר יעשה מגפן היין [8] [1]לימד על איסורי נזיר שהן מצטרפין זה עם זה לר"ע השתא י"ל היתר מצטרף לאיסור אסור לאיסור מבעיא א"ל היתר לאיסור בבת אחת איסור לאיסור [1]אפילו בזה אחר זה ור"ש דלית

מגיעולי עובדי כוכבים וכו'. והיכי גמרינן מיניה: **אמר רב חונא ברי חייא.** לח לגלרה לר' עקיבא כל דבר שאסר יבא באש וגו' אלא לקדרה בת יומא דלאו נ"ט הוא ולאו מידוש הוא והוה ליה למיכתב קרא גבי מגיעולי עובדי כוכבים ומיתסר היה טעם כעיקר גמרינן מיניה לשאר איסורין שבתורה: **ורבנן.** לחי יליף מיניה שברי מי שאסר לחי שאסר פגמה פורתא ומידוש הוא: **אמר ליה רב אחא בריה דרב חויא לרב חנא.** מ"ט חמרת לר' עקיבא [1]לר"ע ליח ליה בשאר איסורין שבתורה להיתר מצטרף לאיסור מדרבנן נשמע לר"ע ו: **חטאת מאי היא דתניא כל אשר יגע בבשרה יכול אפילו לא בלע ת"ל בבשרה יקדש להיות כמוה שאם פסולה היא תפסל.** שאם החטאת פסולה כגון שאבד עליו לילה ויום ונתמצה בו בשר שלמים יהא בשר שלמים חסור כמוהו: **ואם כשרה.** שלח עבר חותו היום חלל בחמור שבחטאות לפניס מן הקלעים לזכרי כהונה ליום ולילה כדחמרינן בספרים **לרבנן מיפוק ליה מהיתר מצטרף לאיסור לימא מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה א"ל [1]לפגם הוא דחמת מי' וכ"ת נותן טעם בעיקר ומיקרי ליה דאי כתב רחמנא** [2]כל אשר יגע בבשרה יקדש יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה [3]עד שיבלע בבשרה יקדש [4]להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל ואם כשרה תאכל כחמור שבה ורבנן [5]צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א נזיר לא אתי מינה משום דנזיר מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא גבי נזיר הוה אמינא מנזיר לא ילפינן משום דחמיר איסוריה דאפי' חרצן אסיר ליה הלכך לא אתיא מיניה ור"ע אמר לך למאי צריכי בשלמא אי כתב רחמנא חטאת לא גמר נזיר מינה [6]דחולין מקדשים לא גמרינן אלא לכתוב רחמנא בנזיר ותיתי חטאת מינה דהא כל איסורין שבתורה קא גמרי מנזיר ורבנן אמרי לך חטאת להיתר מצטרף לאיסור וחולין מקדשים לא גמרינן ומשרת ליתן טעם בעיקר מבאן אתה דן לכל איסורין שבתורה ור' עקיבא תרוייהו להיתר מצטרף לאיסור והוו להו שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין א"ל רב אשי לרב כהנא אלא הא דתניא [3]מכל אשר יעשה מגפן היין [7] [1]לימד על איסורי נזיר שהן מצטרפין זה עם זה לר"ע השתא י"ל היתר מצטרף לאיסור אסור לאיסור מבעיא א"ל היתר לאיסור בבת אחת איסור לאיסור [1]אפילו בזה אחר זה ור"ש דלית

ונרבי עקיבא נמי הא חידוש הוא. והיכי גמרינן מיניה: **אמר רב חונא ברי חייא.** לח לגלרה לר' עקיבא כל דבר שאסר יבא בחש וגו' חלח לקדרה בת יומא דלאו נ"ט הוא ולאו מידוש הוא והוה ליה למיכתב קרא גבי מגיעולי עובדי כוכבים ומיתסר היה טעם כעיקר גמרינן מיניה לשאר איסורין שבתורה: **ורבנן.** לחי יליף מיניה שברי מי שאסר לחי שאסר פגמה פורתא ומידוש הוא: **אמר ליה רב אחא בריה דרב חויא לרב חנא.** מ"ט חמרת לר' עקיבא [1]לר"ע ליח ליה בשאר איסורין שבתורה להיתר מצטרף לאיסור מדרבנן נשמע לר"ע ו: **חטאת מאי היא דתניא כל אשר יגע בבשרה יכול אפילו לא בלע ת"ל בבשרה יקדש להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל.** שאם החטאת פסולה כגון שאבד עליו לילה ויום ונתמצה בו בשר שלמים יהא בשר שלמים חסור כמוהו: **ואם כשרה.** שלח עבר חותו היום חלל בחמור שבחטאות לפניס מן הקלעים לזכרי כהונה ליום ולילה כדחמרינן בספרים **לרבנן מיפוק ליה מהיתר מצטרף לאיסור לימא מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה א"ל [1]לפגם הוא דחמת מי' וכ"ת נותן טעם בעיקר ומיקרי ליה דאי כתב רחמנא** [2]כל אשר יגע בבשרה יקדש יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה [3]עד שיבלע בבשרה יקדש [4]להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל ואם כשרה תאכל כחמור שבה ורבנן [5]צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א נזיר לא אתי מינה משום דנזיר מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא גבי נזיר הוה אמינא מנזיר לא ילפינן משום דחמיר איסוריה דאפי' חרצן אסיר ליה הלכך לא אתיא מיניה ור"ע אמר לך למאי צריכי בשלמא אי כתב רחמנא חטאת לא גמר נזיר מינה [6]דחולין מקדשים לא גמרינן אלא לכתוב רחמנא בנזיר ותיתי חטאת מינה דהא כל איסורין שבתורה קא גמרי מנזיר ורבנן אמרי לך חטאת להיתר מצטרף לאיסור וחולין מקדשים לא גמרינן ומשרת ליתן טעם בעיקר מבאן אתה דן לכל איסורין שבתורה ור' עקיבא תרוייהו להיתר מצטרף לאיסור והוו להו שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין א"ל רב אשי לרב כהנא אלא הא דתניא [3]מכל אשר יעשה מגפן היין [7] [1]לימד על איסורי נזיר שהן מצטרפין זה עם זה לר"ע השתא י"ל היתר מצטרף לאיסור אסור לאיסור מבעיא א"ל היתר לאיסור בבת אחת איסור לאיסור [1]אפילו בזה אחר זה ור"ש דלית

כאן בנזיר שכן מיני' ללמוד שכל איסורין שבתורה כמוה שיעורן גמרי' מנזיר כדלמרי' בפ' גיד הנשה (חולין קח:) שכמותו מלינו מלקות בכל איסורין שבתורה חוץ מטומאת מת וטומאת צרעת שנאמר בהן לא יטמא ולא יגלח ולא יפרע ולא יבא אל פתח האהל ולא יטמא לאביו ולאמו (ויקרא כא, א) ואמרי' (מכות כ.) אזהרה לנזיר מנזיר ואזהרה לטמא מטמא ואזהרה לפרוע מפרוע ואזהרה לגלח מגלח ואזהרה לבא על המת מבא על המת ואזהרה לבא על האהל מבא על האהל ואזהרה לכהן גדול מכהן גדול ואזהרה לאלמנה מאלמנה ואזהרה לגרושה מגרושה ואזהרה לחלוץ מחלוץ ואזהרה לפסול מפסול ואזהרה לחלל מחלל ואזהרה לזר מזר ואזהרה לתבל מתבל ואזהרה לבעל מום מבעל מום ואזהרה לטבול יום מטבול יום ואזהרה לערל מערל ואזהרה לאונן מאונן ואזהרה לשתויי יין משתויי יין ואזהרה לאכול מאכול ואזהרה לשרוף משרוף ואזהרה לטמא מטמא ואזהרה לטהר מטהר ואזהרה לשחוט משחוט ואזהרה לזרוק מזרוק ואזהרה לקבל מקבל ואזהרה לפסל מפסל ואזהרה לנסך מנסך ואזהרה לקטר מקטר ואזהרה לעבוד מעבד ואזהרה לנתך מנתך ואזהרה לשרוף משרוף ואזהרה לכסות מכסה ואזהרה לשלח משלח ואזהרה לקדש מקדש ואזהרה לפדות מפדה ואזהרה לגאול מגאל ואזהרה לנחל מנחל ואזהרה לנחל מנחיל

דלית ליה צירוף. כלומר לא בעי צירוף דאית ליה כל שהוא [למכות] וה"ק לר"ש מסתמא נמי לי לצירוף לא מיצטריך וכ"ת לטעם כעיקר תיפוק ליה מגיעולי עובדי כוכבים לר"ש דללו מידום דאית ליה צירוף (לקמן סז:) לא מסתבר תורה תלתא לתלת ועוד תירץ ר"ש דסתם לי לצירוף לא מיצטריך לצירוף דהא דקתני כל שהוא היינו כשהוא בעציץ אבל בשהוא מעורב לא בעי צירוף אלא בשהוא בפני עצמו ע"ז (לקמן סז:) לא מסתבר תורה תלתא לתלת ועוד תירץ ר"ש דסתם לי לצירוף לה